

Faragó Dániel

És neje

Talán még épp a háború
előtt születhetett –
mibe s hová vagy kik közé,
kitudni nem lehet.

Hogy lányként zongorázni járt
vagy társastáncra-e –
s hogy mit szólt hozzá –, már a múlt
póklába szőtte be.

Mit álmódott magának ő?
Katedrát, színpadot?
Utazgatást a Föld körül?
Családot, szép nagyot?

Ha párt akart, vajon milyet?
Rosszat fogott ki, jót?
Boldog volt? És egyáltalán,
ismerte ezt a szót?

Húsz vagy kilencven év alatt
jutott aztán ide?
A hitvestárs kísérte ki?
Vagy ő engedte le?

A sírkövön csak férfinév,
alatta számjegyek –
s utolsósorban: „és neje”.
Egy élet. Egy szerep

FAQ száműzötteknek

Egy messzi, kis szobába zárt a járvány –
ahogy kell, majd' harmincöt évesen –,
hát lelki béke s elmebaj határán
a főszakértőt most kikérdezem.

Tudom, bejárnod nem kellett melóba.
A shared house rendes, népe tiszta volt?
S Cangrande della Scala, mondd, lenyúlta
az önkormányzatnak járó adót?

Ha Anyci főztje álmaidba tévedt,
rendelni volt honnan toszkán kaját?
S a Fészen blokkoltad Beatricének
folyton felugró emlékoldalát?

A kis családdal mentek esti Skype-ok?
Képpel-hanggal, vagy csak pötyögtetek?
YouTube-on vártak Rád gyűlölt-imádott
Firenzédről lőtt drónfelvételek?

Hazád erkölcsét felfedő hírekre
Te sem gugliztál egyszer csak tovább?
Azért Messenger-en, WhatsApp-on egyre
átdobtak minden „jót” a cimborák?

A csökkenő nyüzsgés tán nem cibálta
örök-magányos-farkas énedet –
de néhány kedves érintés hiánya
azért megérintett, vagy tévedek?

Elsőre ennyi. Bökj meg majd, ha ráérsz.
Kérdéseim – bocsáss meg, nincs blogom,
csak annyi kell, hogy inbox-odra ránézz –
tintával, pergamenre post-olom.

Sózat

A nagy világon e kívül
van csak számodra hely –
hisz itt a létre rávetül,
hogy élned, halnod kell.
Ez a föld, melyen annyiszor,
akármi vére megy,
hogy inkább fedje bájbogyor
a véleményedet.

Így hát besózva állsz tovább –
s még szép, hogy ott se jobb.
A kintiekre másznak át
az itthagyt bajok.
Felismerned mégsem nehéz:
azoktól gyárilag,
ezektől immár testben élsz
egy kissé távolabb.

Szabad vagy, mint szilaj naszád,
s a sejtés ott lobog:
hol legkevésbé van hazád,
az lesz az otthonod.
S ha méze mézed, sója sód
kezd lenni, dönts hamar:
menj – vagy ne bánd, hogy (mint lakót)
leápol s eltakar.